

LAKIALOITE 20/2000 vp

Laki maa-aineslain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Maa-aineslaki on suomalaisessa lainsäädännössä erikoinen poikkeus. Sitä voidaan jopa pitää hengeltään peruslain vastaisena. Maa-aineslaki on ainoa laki, joka ei toteuta ns. täyden korvauksen periaatetta. Lain 8 § takaa maanomistajalle periaatteessa oikeuden saada maistaan hyvitystä silloin, kun lupa maa-ainesten ottamiseen on lainvoimaisesti evätty, mutta käytännössä kyseinen pykälä ei ole toistaiseksi missään tapauksessa johtanut korvauksiin. Tämä johtuu pykälän sisällön väljyydestä, jolloin mitä tahansa maa-aluetta voidaan yleensä tulkita käytettäväksi metsätalouteen. Tällainen tapaus on esimerkiksi pohjavedenottamon edellyttämän suojavyöhykkeen

takia evätty maa-ainesten otto-oikeus. Suojavyöhykettä voisi käyttää pykälän edellyttämään metsätalouteen, mutta soranottajalle tämä ei korvaa elinkeinon menetyksestä aiheutuvaa haittaa. Siksi olisi kohtuullista, että valtio tai kunta veloitettaisiin lunastamaan tällainen maa-alue. Maa-aineslain 8 §:n muuttaminen poistaa tämän erikoisen poikkeaman Suomen muun vastaavan lainsäädännön hengestä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

maa-aineslain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä heinäkuuta 1981 annetun maa-aineslain (555/1981) 8 §:n 1 momentti seuraavasti:

8 §

Kunnan ja valtion lunastusvelvollisuus

Jos lupa ainesten ottamiseen on lainvoimaisesti evätty, on kunta tai, jos alueella on luonnon-suojelun kannalta valtakunnallista merkitystä,

valtio velvollinen omistajan niin vaatiessa lunastamaan alueen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tytti Isohookana-Asunmaa /kesk
Jukka Vihriälä /kesk
Inkeri Kerola /kesk
Pekka Kuosmanen /kok
Pekka Nousiainen /kesk

Bjarne Kallis /skl
Klaus Bremer /r
Juha Korkea-aho /kesk
Eero Lämäsä /kesk
Mirja Ryynänen /kesk